

Landsliðið hefur vunnið okkum pláss á heimskortinum

NÚ luttøka landsliðsins í EM-kvalifikationskappingini er av, ber til at líta aftur á eitt hendingaríkt ár, sum seint fer at verða gloymt í søgu okkara. Tað, at landsliðið í sínum átta dystum í hesi kapping hefur fingið trý stig og enntá hefur skotið trý mál eisini, er nógv meira, enn nakar tordi at vóna og vænta, áðrenn farið var uppi.

MEN landsliðið hefur við hesari EM-luttøku síni prógvað til fulnar, at vit ikki eiga at skammast og setast aftur, hóast vit eru smátjóð og á flestu heimskortum hava verið ein navnaleysur blettur — mestsum tveittur hissini í norðuratlantshavinum.

AT landsliðið hefur vunnið Føroyum eitt pláss á heimskortinum, er einki ov nógv avgjort. Undan EM-luttøkuni var vanligt, at fólk aðrastaðni kendu millum einki og als einki til, hvar Føroyar lógu. Enn minni vistu tey, at her

búði fólk, at vit høvdu okkara eigna mál o.s.fr. Men eftir sensationella sigurin á Eysturriki í Landskrona 12. september í fjør broyttist heimsmyndin hjá milliónum av menniskjum kring heimin — bráðliga vóru Føroyar til!

AVRIKIÐ mikukvøldið saman við hinum frálíku úrslitunum — minnst til, at »enn vit eru nakað smáir« — fer uttan iva at gera Føroyar enn kendari. Sum samanbering kann

nevnast, at danir á útivølli móti norðurróm og á heima-vølli móti jugoslavum finga júst somu úrslit, sum vit móti hesum tjóðum.

TAÐ næsta málið fyrri framm-an er HM-kvalifikationskappingin, og nú vit hava fingið okkara eigna heimavøll, er karmurin um hesa luttøku tann besti, vit kunnu hugsa okkum. Bert hava vit eftir at vóna, at vit í hesi kapping fáa móttøðulið, ið ítróttarlíga

eru góð avbjóðing til djarva landslið okkara, eins og at fótíttssambandið fær lagt góðan figgarligan botn undir hesi luttøku við eitt nú sjónvarpsinntøkum og góðum stuðlum á allan hátt.

FYRIBILS kunnu vit longu sunnudagin bjóða nýggja heimavøllinum á Svanga-skarði vælkomnum, samstundis sum vit mannsterk møta upp at fagna landsliðs-spælarum okkara. Teir hava so sanniliga uppiborið tað, so væl sum teir hava stríðst og gjørt Føroyar kendar kring allan heimin. Landsliðið er okkara besta reklama. Vit kunnu ikki liva av fótíttinum, men sum vit hava havt tað stuttligt saman við spælarunum hetta síðsta árið. Tøkk fyrri allar upplivingarnar, góða landslið, og hjartaliga tillukku við tí samlaða avrikinum, ið ikki eigur sítt síðustykki í fótíttssøguni!

sosigatey

Dimmatetting

VEGJA
TÓRSHAVN

DAGBLAÐIÐ

TRÚGA
KRUSUR

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐPÝÐ

Logikkur fyrri framkomin

Oyggjatiðindi eru á filosofiskum víðaveingi í mikudagsútgávuni, má sigast. Blaðið skrivur um SvF-sendingina »Verjuleysur« um tann AIDS-sjúka Hannis, at »hon var ikki væl fyrireikað«, men skrivur blaðið:

»Dagmar Joensen-Næs kom væl frá sendingini, hóast hon var løtt at gera«

Blaðið tekur - sum rætt er - tann sinniliga høvuds-persónin í sendingini fram og skrivur viðari:

»Hann gjørdi tað lætt fyrri Dagmar Joensen-Næs, sum fyrri sín part dugði ógvuliga væl! Vit spyrja bara sum tey gera í sjónvarpssendingini »Skúm«: Ørkymlaður?»

Vit eru í hvussu er, men undrast ikki!

Dagblaðið vil royna seg sum veðurhani

Í blaðnum í gjár hefur Dagblaðið eina yvirskrift sum noyðir lesaran at sammeta fólkaflaksmál-gagnið við Várhara og Petur Skæl - ella kanska øvugt.

Yvirskriftin er henda: »Veturin kaldari, fer skinnprísurin upp!« Orsøkin til yvirskriftina er eyðsýnt, at Martin Nielsen

á Vatnsoyrum ger royndir við seyðaskinni. Men at hesar royndir eru so um-fatandi, at tær fara at gera veturin kaldari, er meira, enn vit onnur tora at halda - og enn minni skriva.

Annars frættist, at Dagblaðið í næstum fer at hava viðtal við SEV-stjóran um ætlaðar streym-broytingar í Vestmanna-sundi...

Reklama

Tað er eingin ivi um, at okkara fótíttlandslið er góð reklama fyrri land okkara. Undan EM-kappingini vistu vit ikki, um so var. Tá munda fleiri kanska heldur halda tað øvugt. At tað neyvan kundi vera nøkur reklama í einum fótíttlandsliði, sum fór at verða avsmurt av øðrum tjóðum, so dyggiliga, at tað helst fór at kennast sum skomm at vera føroy-ingur. Men so varð ikki. Í dag er landsliðið okkara besta reklama. Tað vóru so teir, sum søgdu nei til at vera sponsorar hjá liðnum, og teir, sum søgdu ja.

Føroya Fiskasøla, sum her hevði tjansin, vildi ikki ella tordi ikki. Tískil tók eitt av oljufeløgnum av til-boðnum at vera spons-or. Tað kann ikki sigast annað enn at vera stórt spell, at okkara høvuðs útflutningsvøra, fiskur-in, ikki stendur á bring-uni á okkara fótíttsl-eikarum. Ístaðin hava teir merki á einum oljufelag. Hetta verður ikki sagt fyrri at klikkja niður á oljufelagið. Men kanska finst tað annar symbolikkur í hesi reklamusøgu, nevniliga hann, at vit eru á veg móti eini komandi oljuvinnu her á landi. Og at eitt av oljufeløgnum longu er úti um seg.